Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 211 560 van 25 oktober 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. OGUMULA**
Generaal Geneesheer Derachelaan 127/3
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1993.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 1 december 2015 en dient op 17 december 2015 een aanvraag om internationale bescherming in.

Op 18 mei 2017 en 29 augustus 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 19 oktober 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van gemengde Arab-Tadzjiekse etnie. U bent soennitisch moslim. U bent 23 jaar oud en werd geboren in het dorp Ekhlasabad in het district Behsud in de provincie Nangarhar. U woonde daar uw hele leven, behalve toen u in Walayati woonde omdat uw huis vernield was door zware overstromingen.

U ging nooit naar school maar volgde wel lessen in de moskee. U werkte twee maanden als schilder en sporadisch als arbeider. Nadien werkte u vier jaar lang als chauffeur van een tractor.

Tijdens de talibantijd overleed één van uw zussen door een verdwaalde kogel.

In 2011 vervoegde uw broer G.A. […] de Afghaanse politie.

In het najaar van 2015 vroegen de taliban aan de imam van uw dorp dat u zich bij hen zou aansluiten. Ze kwamen daarna nog tweemaal aan de imam hetzelfde vragen. Ze zeiden ook dat uw broer moest stoppen met zijn werk bij de politie. Tussen elk bezoek van de taliban verstreek een week tot anderhalve week.

U verliet Afghanistan op de dag van het laatste bezoek van de taliban aan de imam, en was ongeveer anderhalve maand onderweg naar België.

U kwam op 1 december 2015 in België aan en vroeg op 17 december 2015 asiel aan. U vreest gedood te worden door de taliban omdat u zich niet bij hen aansloot.

In maart 2017 werd uw broer opgewacht door de taliban aan de Qaber Shah Jahaneschrijn en beschoten. Hij kon echter ontsnappen. Op de tiende dag van de Ramadan 2017 (6 juni 2017) overleed uw broer tijdens gevechten met de taliban in het district Bati Kot.

U legt ter staving van uw asielaanvraag de volgende documenten neer: uw taskara (origineel), een foto van u en uw broer samen, veertien foto's van uw broer in functie, de taskara van uw vader (kopie), documenten van het werk van uw broer (kopies), de badge en bankkaart van uw broer (kopies) en de envelop van verzending.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Deze medewerkingsplicht vereist van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 2; gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Behsud, provincie Nangarhar, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek

van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U heeft het CGVS niet kunnen overtuigen van uw herkomst uit het district Behsud in de provincie Nangarhar. U legt vooreerst incoherente en vage verklaringen af over uw eigen leefwereld en de onmiddellijke omgeving in Behsud waar u verklaart te hebben gewoond. Daarenboven is uw kennis over de situatie in Behsud voor uw vertrek uit Afghanistan niet toereikend.

U legt vooreerst u incoherente en vage verklaringen af over uw precieze woonplaatsen in Afghanistan. Bij het eerste gehoor verklaart u dat u eerst in Ekhlasabad woonde en dan in Walayati (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 7) en daarna nogmaals dat uw familie vroeger in Ekhlasabad woonde, en momenteel in Walayati (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 9). Tijdens het tweede gehoor wordt u gevraagd of u in Afghanistan altijd in hetzelfde huis hebt gewoond, waarop u bevestigend antwoordt. Nogmaals gevraagd of u nooit bent verhuisd antwoordt u ontkennend. Geconfronteerd met het feit dat u bij het vorige gehoor zei dat u eerst in Ekhlasabad woonde en dan in Walayati antwoordt u dat dat inderdaad zo is en dat die twee plaatsen niet zo ver van elkaar liggen. Aangezien u voordien echter expliciet bevestigde dat u altijd in hetzelfde huis woonde, houdt dit geen steek. Hiermee geconfronteerd zegt u nogmaals dat het om hetzelfde huis ging en dat Walayati en Ekhlasabad ooit hetzelfde dorp waren en dat u nooit van het ene naar het andere huis verhuisde (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 4). Nadien vertelt u echter plots dat uw huis in Ekhlasabad vier à vijf jaar geleden tijdens een overstroming vernield werd en dat jullie daarop tijdelijk naar Walayati verhuisden en nadien terug naar Ekhlasabad. U kan echter geen enkele tijdsindicatie geven van hoe lang u in Walayati woonde, noch van hoe lang u terug in Ekhlasabad woonde toen u Afghanistan verliet (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 6). Daarenboven vertelde u bij het eerste gehoor dat uw familie nu in Walayati woont, en voordien in Ekhlasabad (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 9). Uw verklaringen over uw precieze verblijfplaatsen in Afghanistan blijven dus incoherent en vaag. Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Behsud. Er kan namelijk minstens van u verwacht worden dat u eenduidige en gedetailleerde verklaringen aflegt over uw verschillende woonplaatsen in uw district van herkomst.

U kan ook bijzonder weinig vertellen over de overstroming waarbij u uw huis verloor. Er wordt u viermaal gevraagd om hierover te vertellen. U antwoordt hierop achtereenvolgens dat overstromingen vaak gebeuren, dat ze niet op vaste tijdstippen gebeuren, dat er een kanaal naast uw huis overstroomde en dat daar nu huizen werden gebouwd, en dat overstromingen gebeuren zonder te weten wanneer. U weet niet welke maand van welk jaar de overstroming gebeurde en verklaart dat er geen hulp werd geboden (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 7). Dat u over een zulk een ingrijpende gebeurtenis als de overstroming waarbij u uw huis verloor dermate vage en weinig doorleefde informatie geeft, tast uw geloofwaardigheid aan met betrekking tot het meemaken van deze gebeurtenis.

Bovendien verklaart u dat uw broer G. A. […] bij uw thuis woonde wanneer hij niet aan het werk was in andere districten (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 21). Via uw facebookaccount ("Esa Khan") werd echter de facebookaccount van uw broer teruggevonden ("Abdulahad Dastigarzada"). U bevestigt tijdens het gehoor dat dit de account van uw broer is (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 25). Op deze facebookaccount geeft uw broer als woonplaats Jalalabad op. U ontkent echter dat dit er staat en zegt dat hij in Behsud woonde (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 31). Het feit dat uw broer op facebook als woonplaats Jalalabad aangeeft leidt tot verdere twijfels over de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw eigen woonplaats en familiale situatie.

Uw kennis over uw dorp en de onmiddellijke omgeving wekt verdere twijfels. U verklaart dat er veel dorpsoudsten zijn in uw dorp, maar kan geen namen van deze mensen geven (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 9). Gevraagd naar schrijnen in uw omgeving, noemt u er drie in Beland Ghar, Walayati en Ekhlasabad. U kent echter alleen de naam van de schrijn in Ekhlasabad. Het feit dat u de naam van de schrijn in Walayati niet kent is erg opvallend, aangezien u daar gewoond zou hebben. Ook in Beland Ghar verklaart u reeds te zijn geweest, en is het dus ook vreemd dat u de naam van de schrijn daar niet kent (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 8). U kent wel de Mia Ali Saheb Baba schrijn, weet dat daar patiënten met mentale problemen worden opgesloten, en weet dat deze richting Torkham ligt. U

verklaart echter dat deze schrijn niet in het district Behsud ligt (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 9), terwijl deze zich in het dorp Samarkhel bevindt, dat wel degelijk in Behsud ligt.

U legt daarnaast incoherente verklaringen af over de geografie in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp. U verklaart eerst dat Tamirat, een aanpalend dorp, voorbij Ekhlasabad ligt wanneer men van Jalalabad komt. Dit werd tijdens het gehoor samen met u op een kaart getekend (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 6). Vlak nadien zegt u echter dat Tamirat eerst komt en dan pas Ekhlasabad. U wordt erop gewezen dat dit niet overeenkomt met wat u eerder zei waarop u enkel verklaart dat het wel hetzelfde is (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 7), wat niet klopt. U verklaart ook dat Walayati aan de linkerkant van de grote weg naar Kuz Kunar ligt als men van Jalalabad komt, en Ekhlasabad aan de rechterkant (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 6). Dit komt niet overeen met de kaarten waarover het CGVS beschikt, waarop Walayati en Ekhlasabad beiden aan de rechterkant van de weg liggen. U zegt dat u in twee minuten naar de bazaar van Walayati toe wandelt via een wandelweg langs het kanaal. Gevraagd of u dan de grote weg moet kruisen geeft u eerst het ontwijkende vage antwoord "het is op de grote weg" en dan dat uw dorp in Walayati ligt. U wordt er dan op gewezen dat u voordien zei dat uw dorp en Walayati niet aan dezelfde kant van de grote baan liggen. U antwoordt hierop weer vaag en ontwijkend: "vijf minuten wandelen naar Walayati". Er wordt dan nogmaals gevraagd of u dan over de grote weg moet gaan. Weeral geeft u een vaag en ontwijkend antwoord: "je komt aan de grote weg". Er wordt dan gezegd dat u dan toch die weg moet kruisen waarop u bevestigend antwoordt (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 16-17). U blijft dus vaag over de precieze ligging van Walayati en haar bazaar ten opzichte van uw dorp, en lijkt niet te willen antwoorden op de vraag of die nu wel of niet aan dezelfde kant van de weg ligt als uw dorp. Nochtans deed u uw boodschappen in de bazaar van Walayati (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 11) en gaat het hier werkelijk om uw onmiddellijke leefwereld. U zou hierover precieze en gedetailleerde verklaringen moeten kunnen afleggen.

U kent wel bepaalde dorpen in de regio. U weet dat Bande Ye Qazia dichter bij Jalalabad ligt dan Tamirat (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 5), u kent Zango en weet dat het richting Qasaba ligt (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 7), u kent Perawur en weet aan welke kant van de weg het ligt (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 7) en u kent ook Miran (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 8). U kent de nieuwe brug die Jalalabad met Behsud verbindt (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 14). Deze specifieke geografische kennis doet niet af aan het feit dat vaag en incoherent blijft wanneer er gedetailleerde vragen worden gesteld over uw onmiddellijke leefwereld.

U bent daarenboven tegenstrijdig over de aanwezigheid van gewapende groepen in uw regio. Tijdens het eerste gehoor verklaart u dat Islamitische Staat (IS) niet in uw district aanwezig is, maar wel in andere districten in Nangarhar (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 21). Uw district staat onder controle van de taliban (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 10). Bij het tweede gehoor verklaart u echter plots dat IS overal aanwezig was in Behsud en dat er gevochten werd en mensen gedood (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 15). Dit is compleet tegenstrijdig met wat u voordien vertelde over IS. Bovendien kan u geen details geven over de activiteiten van IS in Behsud of Nangarhar. U verklaart enkel dat ze een zekere Commandant Mustafa probeerden te doden met een bermbom en dat de relatie van IS met de taliban niet goed is. U verklaart geen andere voorbeelden te kennen van zaken die IS deed in Behsud of Nangarhar. Wanneer er aangedrongen wordt haalt u een incident met een vermoorde baby aan, maar u weet niet waar dit gebeurde. U kent geen leiders van IS in Nangarhar. Er wordt u dan nogmaals gevraagd om een voorbeeld te geven van iets dat IS deed in Behsud, maar u kan geen antwoord geven op deze vraag. U wordt dan gevraagd of de komst van IS bepaalde gevolgen had voor het leven in het district maar u komt niet verder dan "moeilijk om naar buiten te komen omdat als je ze tegenkomt wordt je gedood"(gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 15-16). De aanwezigheid van gewapende groepen in de onmiddellijke omgeving van uw dorp en in uw district en provincie betreft informatie waarover u eensluidende en gedetailleerde verklaringen zou moeten kunnen afleggen, aangezien deze aanwezigheid van essentieel belang is met betrekking tot de lokale veiligheid. Het feit dat u vooreerst tegenstrijdig bent over het feit of IS al dan niet in uw regio aanwezig was, en verder ook erg weinig informatie bezit over de aanwezigheid en de activiteiten van IS in Nangarhar, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst.

U weet wel dat dat er voor uw vertrek vluchtelingen uit Kunar in Behsud kwamen wonen (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 13). U kent ook enkele gekende personen uit Behsud en Nangarhar: u kent Fazal Karim, de eigenaar van Shamshad radio (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 10), Gul Agha Sherzai, waar hij vandaan komt en welke functies hij heeft bekleed (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 14), en u vernoemt ook Gul Karim en Hazrat Ali. U weet ook dat Ahmad Ali het hoofd is van de provinciale raad van Behsud en dat hij de zoon is van Hazrat Ali (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 10). U weet dat de

huidige gouverneur van Nangarhar Gulab Mangal is, en dat de voorgaande Salim Kunduzi heette (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 10). U kent ook ingenieur Ghafar en weet dat hij het slachtoffer werd van een bomaanslag (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 12). U noemde ook Fazal Rahim, Sheikh Sekandar en Commandant Mustafa (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 9-11). Deze zijn echter niet teruggevonden door het CGVS.

Hoewel u over zeer specifieke informatie beschikt met betrekking tot het district Behsud, zijn uw verklaringen over uw onmiddellijke omgeving en woonsituatie vaag en incoherent en is uw informatie over de veiligheidssituatie in Behsud voor uw vertrek gebrekkig en tegenstrijdig. Kennis over de regio van herkomst is een belangrijk beoordelingselement van de geloofwaardigheid van de herkomst maar kan niet los beoordeeld worden van het feit dat u in staat moet zijn om coherente informatie te verschaffen over uw eigen levensloop en uw activiteiten in uw regio van herkomst. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt in de jaren voor uw aansluiting bij het leger daadwerkelijk te hebben verbleven in het district Behsud gelegen in de provincie Nangarhar.

Bijkomend merkt het CGVS op dat u tegenstrijdige en onwaarschijnlijke verklaringen aflegt over uw opleidingsniveau en persoonlijke achtergrond. U verklaart bij DVZ dat u de lagere school hebt afgemaakt, maar tijdens het gehoor stelt u niet geschoold te zijn en analfabeet te zijn (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 12). U bent met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd en verklaart hierover enkel dat u dat niet hebt gezegd. U wordt daarop expliciet gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen over uw opleidingsniveau maar u blijft uw verklaringen bij DVZ ontkennen (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 17). Deze tegenstrijdige verklaringen over scholingsgraad doen afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien gingen uw twee broers naar school en u niet, waarover u verklaart dat het kwam door economische problemen (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 13) en dat u moest werken (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 23). U geeft echter geen duidelijk zicht op wat u allemaal deed voor u op uw negentiende als werk met een tractor begon te rijden. U verklaart enkel dat u daarvoor twee maanden schilderde, verder niets deed en soms als arbeider werkte (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 13). Wanneer hier een tweede keer achter gevraagd wordt, zegt u enkel dat u alles hebt gezegd en dat het aan het CGVS is om u te geloven of niet (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 23). U schept echter geen betrouwbaar en duidelijk beeld van uw eigen activiteiten in Afghanistan voor uw vertrek.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt bovendien ook aangetast door uw gebrekkige verklaringen over de tewerkstelling van uw broer bij de Afghaanse politie en de vervolging die hij hierdoor onderging, alsook de rekrutering door de taliban die u zelf verklaart te hebben meegemaakt.

U legt zeer vage verklaringen af over de tewerkstelling van uw broer waardoor het weinig geloofwaardig is dat uw broer werkzaam was bij de politie. Vooreerst was het zeer moeilijk om tijdens het gehoor van u duidelijke informatie te krijgen over het district waar uw broer werkzaam was toen u Aghanistan verliet. U geeft zeer verwarde en incoherente informatie om uiteindelijk tot de conclusie te komen dat hij in Shinwar was toen u vertrok (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 17-18). Hij was reeds een jaar in Shinwar toen u Afghanistan verliet maar u hebt geen idee waar in Shinwar hij werkte (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 18-19). Dit is bovendien tegenstrijdig met wat u tijdens het eerste gehoor verklaarde, met name dat uw broer in Bati Kot was toen u de bedreigingen ontving (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 20). U verklaart, na herhaaldelijk aandringen om iets te vertellen over de job van uw broer, dat hij u nooit iets vertelde over zijn werk, omdat hij bang was dat de taliban dit te weten zou komen en dat hij dan vervolgd zou worden omwille van zijn job. Dit houdt echter geen steek aangezien u zijn broer bent en hij u toch iets kon vertellen. U reageert op deze vaststelling dat hij u enkel kon vertellen dat hij bij de politie werkte (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 19). U weet ook niet wat de taken waren van uw broer en weet zelfs niet of hij een bureaujob had of op straat werkzaam was. U weet niets over zijn overste of zijn collega's. U wordt erop gewezen dat u bijzonder weinig informatie geeft waarop u toevoegt dat hij soms in Shinwar, soms in Kabul en soms in Jalalabad was, dat hij verkeerspolitie was en instructies gaf aan chauffeurs (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 19-20). Het CGVS trekt uit uw vage verklaringen de conclusie dat u niet de waarheid spreekt over de tewerkstelling van uw broer. Daarenboven vermelden de documenten die u neerlegt in verband met de job van uw broer dat hij in Dar e Nur district heeft gewerkt, iets wat u helemaal niet vermeldde toen u de verschillende plaatsen opnoemde waar uw broer ooit gewerkt had (gehoorverslag 29 augustus, p. 18).

Deze conclusie wordt versterkt door de zeer vage en incoherente omschrijving die u geeft van hoe u erachter kwam dat de mensen in het dorp op de hoogte waren van het werk van uw broer (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 21-22), het feit dat u geen idee hebt wat er in de documenten staat

die u neerlegt in verband met de job van uw broer (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 25), en bijzonder weinig uitleg kan geven over de foto's van uw broer in functie u neerlegt en weet niet naast welke commandant hij staat (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 25-26). Nochtans gaat het om een erg bekend persoon uit Nangarhar op de foto's, met name Haji Ghaleb Mujahedeen. Hij was een gevangene in Guantanamo die nadien terugkeerde naar Afghanistan en verschillende belangrijke functies vervulde op politiek- en veiligheidsvlak in Nangarhar. Het is opvallend dat u deze persoon niet kent.

Daarenboven verklaarde u bij het tweede gehoor dat uw broer in juni 2017 werd gedood tijdens gevechten in Bati Kot. Er is echter een facebookaccount teruggevonden van uw broer ("Abdul Ahad") waaruit duidelijk blijkt dat hij nog in leven is. Hij postte nog tussen juni 2017 en oktober 2017 en u geeft zelfs commentaar op deze foto's (zie printscreens bijgevoegd aan het administratief dossier). Hieruit blijkt al zeer duidelijk dat uw verklaringen over de dood van uw broer niet geloofwaardig zijn. Verder weet u ook niet waar in Bati Kot uw broer gedood werd en ook niet waar op zijn lichaam hij gewond was geraakt (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 24). U legt daarenboven geen enkel document neer in verband met het overlijden van uw broer.

Met betrekking tot de rekrutering door de taliban die u verklaart te hebben meegemaakt, wordt ook vastgesteld dat deze niet geloofwaardig is. Vooreerst is deze niet geloofwaardig omdat er al geen geloof wordt gehecht aan uw recente herkomst. U legt daarenboven tegenstrijdige verklaringen af over de verschillende gehoren heen: bij het eerste gehoor zei u dat ze drie opeenvolgende dagen de imam over u aanspraken (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 17) en bij het tweede gehoor dat hier telkens een week à anderhalve week tussen zat (gehoorverslag 29 augustus 2017). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u enkel dat u het niet weet (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 27). Een andere tegenstrijdigheid betreft het tijdsverloop tussen het laatste bezoek van de taliban aan de imam en uw vertrek uit Afghanistan: bij uw eerste gehoor zei u dat het een week voor uw vertrek was (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 18) en bij uw tweede gehoor dat u de dag zelf van het derde bezoek vertrok (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 27). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid herhaalt u enkel uw laatste verklaring (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 27). Verder verklaart u ook dat de taliban de imam aanspraken en niet rechtstreeks uw vader, omdat uw vader er overdag niet is. Dit houdt echter geen steek, omdat de taliban de imam 's nachts aanspraken. Op deze vaststelling verandert u uw uitleg en zegt u dat ze niet in uw dorp kwamen en dat de moskee een beetje ver van uw dorp ligt, wat vreemd is aangezien het de moskee van uw dorp is (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 28). U verklaart ook dat de taliban iedereen rekruteert die ze tegenkomen, Pashtoe, Hazara, of Tadzjiek (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 29), wat een erg onwaarschijnlijke bewering is.

Het CGVS wijst er ook nog op dat u bij DVZ verklaarde dat u dreigbrieven kreeg van de taliban, die zeiden dat u met hen moest gaan vechten (vragenlijst DVZ, p. 1). In het verhaal over uw rekrutering haalt u echter nergens dreigbrieven aan. U bent op deze tegenstrijdigheid gewezen maar ontkende enkel dat u deze eerste verklaring had afgelegd (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 19). U verklaart ook dat u gerekruteerd werd omdat uw broer bij de politie zat maar hebt nergens bij DVZ aangehaald dat uw broer bij de politie werkte en dat u of uw familie hierdoor problemen zouden kennen. Hierover zegt u dat dit komt omdat u slechts vijf minuten had in het eerste interview (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 31), wat geen verklaring is waarom u dit kernelement van uw relaas niet aanhaalde, te meer daar men u op het einde van het interview bij DVZ vroeg of u nog iets toe te voegen had en u ontkennend antwoordde (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 31).

U hebt bovendien geen informatie over de huidige stand van zaken van uw problemen en hebt hier ook niet naar gevraagd, omdat men u volgens u toch niets zou zeggen (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 20).

Uit bovenstaande concludeert het CGVS dat u het niet aannemelijk maakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 2; gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 2). U werd in de loop van het tweede gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er belangrijke twijfels bestonden betreffende uw verklaringen over activiteiten en verblijf in Behsud (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 21; gehoorverslag 29 september 2017, p. 31). Er werd ook beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U volhardt echter in uw verklaringen (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 21, gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 31).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. De foto van u en uw broer samen staaft niet dat hij werkzaam was bij de politie of dat hij of zijn familie hierdoor problemen kende. De documenten en foto's van het werk van uw broer werden hierboven reeds besproken. In verband met zijn badge en bankkaart en de taskara's van u en uw vader wijst het CGVS erop dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de bewijswaarde van documenten uit Afghanistan erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Afghanistan, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van geloofwaardige verklaringen, uw herkomst of asielmotieven niet aannemelijk maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1.2 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen en bijlagen, Genève, 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, B.S. 4 oktober 1953 (hierna: de Vluchtelingenconventie), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en de materiële motiveringsplicht.

2.1.1. Na een korte theoretische toelichting, verwijst de verzoekende partij naar haar vrees om gedood te worden door de taliban omdat zij geen medewerking aan de taliban wilde verlenen, waardoor zij Afghanistan diende te ontvluchten. De verzoekende partij geeft ook aan dat zij een doelwit is van de taliban omdat haar broer voor de politie gewerkt heeft. De verzoekende partij vermeldt ook dat haar broer door de taliban werd vermoord. Zij wijst erop dat zij niet kan rekenen op de bescherming van de nationale en lokale autoriteiten.

Na een korte theoretische toelichting, betwist zij de beoordeling van de commissaris-generaal:

“Ten eerste beweert de bestreden beslissing zeer merkwaardig dat verzoeker aan zijn medewerkingsplicht met voldaan heeft en bijgevolg met in aanmerking voor internationale bescherming komt. De reden hiervoor is, volgens verwerende partij, omtrent de vraag of verzoeker altijd in hetzelfde huis gewoond heeft. Meer nog dat verzoeker een incohérent en vaag verklaringen over zijn verblijfplaatsen in Afghanistan afgelegd heeft.
Zo is de bestreden beslissing van mening dat "er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Behsud, provincie Nangarhar, Afghanistan. (...) U heeft het CGVS niet kunnen overtuigen van uw herkomst uit het district Behsud in de provincie Nangarhar. U legt vooreerst incohérente en vage verklaringen af over uw eigen leefwereld en de onmiddellijke omgeving in Behsud waar u verklaart te hebben gewoond. Daarenboven is uw kennis over de situatie in Behsud voor uw vertrek uit Afghanistan niet toereikend.
Verzoeker heeft de eer hierop te antwoorden dat de door het CGVS gehanteerd incoherentie niet van de aard is om zijn herkomst uit Behsud in twijfel te trekken aangezien het CGVS geen rekening met het gehele verklaringen van verzoeker omtrent zijn verblijf in Behsud gehouden heeft. Uit het gehoorverslag blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker aannemelijk informatie tijdens zijn gehoor gegeven heeft waaruit ontegensprekelijk blijkt dat hij effectief in Behsud gewoond heeft.
Verzoeker is van mening dat de verplichting om een administratief beslissing materiele te motivering eveneens inhoudt dat de bestreden beslissing rekening houdt met het gehele van informatie in het dossier teneinde na te gaan of verzoeker zijn verblijfsplaat in Behsud gehad heeft.
De vraag is, kan het verblijf van verzoeker enkel aangetoond worden enkel en alleen op de vraag of verzoeker al dan niet in hetzelfde huis gewoond heeft?
Uiteraard niet.
Het verblijf en herkomst van verzoeker uit Behsud kunnen aan de hand van andere objectieve elementen uit het dossier aangetoond worden. Wat in casu het geval is.
De weigering van internationaal bescherming onder de bewenng omtrent de vraag of verzoeker al dan niet in hetzelfde huis gewoond heeft terwijl uit het dossier blijkt dat verzoeker aannemelijk informatie gegeven heeft waaruit blijkt dat hij inderdaad in Behsud verblijven heeft, schendt de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht.
Ten tweede verwerpt de bestreden beslissing de aanvraag van verzoeker voor internationale bescherming omwille van het feit dat, volgens de bestreden beslissing, verzoeker geen kennis van zijn dorp en de onmiddellijke omgeving heeft.
Verzoeker wijst onmiddellijk erop dat zijn specifieke geografische kennis van zijn dorp en de onmiddellijke omgeving ervan door de bestreden beslissing niet in vraag werd gesteld.
In tegendeel geeft de bestreden beslissing zelf toe dat verzoeker een aannemelijk en specifieke geografische kennis en informatie van zijn dorp en omliggende dorpen heeft. Wat erop wijst dat het hier niet om een ingestuurde kennis uit internet gaat.

Meer nog, wijst de specifieke en aannemelijke kennis van verzoeker omtrent zijn dorp en omliggende dorpen erop dat verzoeker effectief zijn verblijfsplaats in Behsud gehad heeft voor zijn vertrek naar België.
Zo heeft verzoeker specifieke informatie omtrent de schrijnen in Beland Ghar, Walayatie en Ekhlasabad gegeven, waaronder de schrijn van Mia Ali Saheb Baba. Meer nog heeft verzoeker verschillende dorpen kunnen situeren. Deze laatste informatie komt perfect overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt, waaronder dorpen zoals Bande Ye Qazia, Zango, Perawur, Miran .. etc
Ten slotte beschikt verzoeker een aanzienlijke kennis van belangrijk en prominent figuren uit zijn regio, waaronder ingénieur Ghafar, Ahmad Ali het hoofde van de provinciale raad van Behsud, Gulab Mangal de huidige gouverneur van Nangarhar ...e.t.c.
Verzoeker stelt vast dat de voormelde informatie waarover hij beschikt door de bestreden beslissing niet in vraag werden gesteld
Helaas stelt de bestreden beslissing zeer merkwaardig dat "deze zijn echter niet teruggevonden door het CGVS".
Trouwens, zijn voormelde prominente figuren in Afghanistan onmiskenbaar. Als de bestreden beslissing geen informatie omtrent deze figuren heeft, houdt dit in dat hier om een slecht voorbereide beslissing is die in strijd met de materiële motiveringsplicht is.
Hieruit volgt dat verzoeker effectief van Behsud afkomstig is en dat de bestreden beslissing met afdoend gemotiveerd is en schendt hierdoor de materiële motiveringsplicht.
*Ten derde**,** is de bestreden beslissing ten onrecht van mening dat verzoeker niet in aanmerking voor internationale bescherming komt aangezien verzoeker, volgens deze beslissing gebrekkige verklaring omtrent de tewerkstelling van zijn broer bij de Afghaanse politie en de vervolging van zijn familie door de taliban ten gevolg ervan. Deze beslissing komt tot voormelde merkwaardig stelling omdat, volgens deze beslissing, verzoeker (i) geen informatie heeft omtrent waar zijn broer gewerkt heeft en (ii) geen informatie heeft omtrent de taken van zijn broer bij de Afghaanse politie. Volgens de bestreden beslissing, "u legt zeer vage verklaringen af over de tewerkstelling van uw broer waardoor het weinig geloofwaardig is dat uw broer werkzaam was bij de politie".*
Terwijl uit het gehoorverslag aannemelijk informaties te vinden zijn die door verzoeker spontaan werden gegeven omtrent de tewerkstelling van zijn broer bij de Afghaanse politie, waaronder de plaatsingen waar zijn broer gewerkt heeft, zijnde in Shinwar, Kabul, Bati Kot en in Jalalabad, en dat zijn broer als verkeerspolitie gewerkt heeft. Wat meer kan verzoeker vertalen over een verkeerspolitie dan het feit dat hij het lokale verkeer regelde en instructies aan chauffeurs gaf.
Meer nog treft Uw Raad in het dossier ontegensprekelijk documenten omtrent de tewerkstelling van zijn broer bij de Afghaanse politie, waaronder foto's van zijn broer in functie alwaar verzoeker ook te vinden is, badge en bankkaart van zijn broer. Meer nog leest Uw Raad in de bestreding belissing een volledige bevestigen van de neergelegde fotos in het dossier, meer bepaald dat de man op de foto degelijk de broer van verzoeker is. Uit deze document bevestigd het CVGS dat de broer van verzoeker samen met H. G. (…) Mujahedeeen te zien zijn en dat de heer H. G. (…) een belangrijk figuur in Nangahar is. Het CGVS betwist niet dat de man op de foto effectief de broer van verzoeker in functie is. Dit is een objectieve bewijs dat de broer van verzoeker effectief voor de Afghaanse politie verwerkt heeft Uw Raad merkt onmiddellijk op dat deze documenten door het CGVS met worden betwist. Dans is het voor verzoeker onduidelijk waarom de bestreden beslissing van mening is dat verzoeker geen aannemelijk informatie omtrent de tewerkstelling van zijn broer heeft.
De weigering van internationale bescherming op grond van een motivering dat verzoeker geen informatie omtrent de tewerkstelling van zijn broer bij de Afghaanse politie heeft terwijl tewerkstelling bevat, is een schending van de materiële motiveringsplicht. Ten vierde beweert de bestreden beslissing zeer eigenaardig dat verklaring van verzoeker omtrent rekrutering door de Taliban ongeloofwaardig is omwille van het fait dat bepaald elementen in het asielrelaas van verzoeker tijdens het gehoor bij DVZ niet werden vermeld.
Verzoeker heeft de eer hierop te antwoorden dat hij tijdens zijn gehoor bij de DVZ geen behoorlijk tijd gekregen heeft om alle kernelementen van zijn asielrelaas uit de doken te doen. Als verzoeker geen redelijk tijde werd gegeven om zijn asielrelaas te doen, dan heeft verzoeker niet veel keuze dan de instructies van de PO van DVZ te volgen.
De gegeven dat asielzoekers bij de DVZ geen behoorlijk tijd worden verleend om alle elementen van hun asielrelaas te doen, is een gekende probleem. Verzoeker heeft de instructies van de PO van DVZ gewoon gevolgd en een korte toelichting van zijn asielrelaas gegeven..
Dienvolgens is verzoeker van mening dat er geen redenen zijn om zijn asielrelaas niet te geloven aangezien uit het dossier ontegensprekelijk blijkt dat verzoeker aannemelijk elementen weergegeven heeft waaruit blijkt dat hij in Behsud gewoond heeft voor zijn aankomst in België. Verzoeker voegt eraan toe dat de bestreden beslissing schuldig gemaakt heeft aan de schending van voormelde normen wegens de weigering om internationale bescherming aan verzoeker te verlenen.

Indienen Uw Raad van mening zou zijn dat de motivering van de bestreden beslissing conform is aan de vigerende normen, is verzoeker van mening dat de bestreden beslissing eveneens schuldig gemaakt heeft aan de schending van de hierna vermelde normen."

- Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus, als derde onderdeel van haar betoog, geeft de verzoekende partij vooreerst een theoretische uiteenzetting. Vervolgens merkt ze op dat: *"de graad van conflict-gerelateerd geweld in zijn regio van herkomst regelmatig, hevige en voortdurende van aard is. De toename van het aantal burgerslachtoffers bij terreuraanslagen in Behsud dwingt het inwoners van deze stad hun woonplaats te verlaten. De inwoners van het dorp Ekhlasabad, district Behsud, provincie Nangarhar kunnen niet meer op de bescherming van nationale autoriteiten rekenen.*
Gezien de gegronde vrees voor willekeurig geweld in zijn regio van herkomst in Afghanistan, zijnde Behsud, schiet de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing te kort gezien de Commissaris-generaal nagelaten heeft de weigering van de subsidiaire bescherming ten aanzien van Behsud afdoend te motiveren.
Uit het administraieve dossier blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker zijn reële herkomst en achtergrond in Behsud getoond heeft.
Meer nog vestigt verzoeker Uw aandacht op het feit dat hij geen reëel intern vluchtalternatief heeft.
Zijn herkomst uit het dorp Ekhlasabad, district Behsud, provincie Nangarhar wordt met alle middelen van recht bewezen, zijnde aan de hand van zijn coherent verklaring, geografische kennis, neergelegde documenten omtrent zijn regio.
Tot op heden wordt zijn regio getesteerd door toenemend activiteiten van taliban.
In het licht van voorgaande kan niet in twijfel worden getrokken dat verzoeker in Afghanistan het reële risico loopt om steeds onmenselijk en vernederend behandeld te worden of een slachtoffer zou zijn van het lopende willekeurige geweld. Meer nog, dat er in Afghanistan geen reële intern vluchtalternatief meer is.
Met andere woorden, wordt het gevaar voor verzoeker in Behsud niet geanalyseerd.
Het is voor Uw Raad onmogelijk om een wettigheidstoezicht van de beslissing tôt weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te voeren.
Dienvolgens schendt de bestreden beslissing artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht en artikel 3 van het EVRM."

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Gelet op de uitgebreide en gedetailleerde motivering van de bestreden beslissing kan de verzoekende partij bezwaarlijk voorhouden dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich zou beperkt hebben tot lichtzinnige overwegingen. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

2.3.2. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.
Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan

de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.4. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.4.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De kern van het vluchtrelaas van de verzoekende partij kan als volgt samengevat worden: de verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Ekhlasabad gelegen in het district Behsud in de provincie Nangarhar. Op een korte periode na, toen de verzoekende partij in Walayati verbleef ten gevolge van zware overstromingen. De verzoekende partij stelt nooit naar school gegaan te zijn, maar ze heeft wel lessen in de moskee gevolgd. De verzoekende partij stelt ook twee maanden als schilder te hebben gewerkt, sporadisch als arbeider en daarna vier jaar lang als chauffeur van een tractor. De verzoekende partij geeft voorts aan dat één van haar zussen tijdens het talibantijdperk overleed ten gevolge van een verdwaalde kogel. In 2011 vervoegde een broer van de verzoekende partij de Afghaanse politie. De verzoekende partij vervolgt dat in het najaar van 2015 de taliban aan haar imam vroegen dat zij zich bij hen zou aansluiten en eisten ze dat verzoekers broer met zijn werk zou stoppen. In totaal zou de taliban dit drie keer aan de imam gevraagd hebben. Tussen elk bezoek van de taliban verstreek een week tot anderhalve week. Op de dag van het derde bezoek van de taliban is de verzoekende partij gevlucht.

In casu betwist de verwerende partij de herkomst van de verzoekende partij uit het dorp Ekhlasabad in het district Behsud in de provincie Nangarhar zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoekende partij haar bron van haar vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

Haar juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker om internationale bescherming desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoont. Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoekende partij verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die zij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar zij de bron van haar vrees situeert, maakt zij door haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van haar eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

In casu heeft de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing volgende documenten bijgebracht: haar taskara, een foto van de verzoekende partij samen met haar broer, veertien foto's van haar broer in functie, een kopie van de taskara van haar vader, kopies van documenten die betrekking hebben op het werk van verzoekers broer, de badge van haar broer, de bankkaart van haar broer en de omslag waarin de documenten verstuurd werden.

De Raad wijst er vooreerst op dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, aan de aangebrachte stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RVS 18 juni 2003, nr. 120.714).

Verzoekers eigen taskara is op zich niet voldoende om zijn afkomst uit het dorp Ekhlasabad in het district Behsud in de provincie Nangarhar en haar verblijfssituatie voorafgaand aan haar komst naar België zonder meer aan te tonen nu de taskara werd uitgereikt in een naburig dorp waar de verzoekende partij tijdelijk zou verbleven hebben ten gevolge van een overstroming. De kopie van de taskara van verzoekers vader heeft geen betrekking op de verzoekende partij, en toont bijgevolg verzoekers zijn afkomst uit het dorp Ekhlasabad in het district Behsud in de provincie Nangarhar niet aan. Evenmin tonen de foto's, de kopies van documenten die betrekking hebben op het werk van verzoekers broer, de badge van haar broer en de bankkaart van haar broer de herkomst van de verzoekende partij aan. De enveloppe tot slot kan aantonen dat de verzoekende partij post heeft ontvangen uit Behsud. Met betrekking tot verzoekers voorgehouden herkomst uit dit district kan uit deze enveloppe evenwel niets worden afgeleid.

Gezien deze vaststellingen en uiteengezette redenen, oordeelt de Raad dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten dan ook uiterst relatief is.

Omwille van de relatieve bewijswaarde ervan, volstaan voormelde documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden en zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd omdat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen geloof hecht aan de beweerde herkomst van de verzoekende partij:

- De verzoekende partij legt incoherente en vage verklaringen af over haar precieze woonplaatsen in Afghanistan.
- De verzoekende partij kan bijzonder weinig vertellen over de overstroming waarbij zij haar huis verloren heeft.
- Uit het facebookaccount van verzoekers' broer blijkt dat hij aangeeft in Jalalabad te wonen.
- Alhoewel de verzoekende partij in zekere mate een geografische kennis heeft van haar omgeving, vertoont de kennis van de verzoekende partij omtrent haar dorp en onmiddellijke omgeving opmerkelijke lacunes zoals onder meer het feit dat de verzoekende partij geen namen van dorpsoudsten in haar dorp kan opgeven, ze aangeeft dat er drie schrijnen zijn maar slechts de naam van één schrijn kent, terwijl ze in Walayati gewoond heeft en ook al in Beland Ghar geweest is. Voorts worden de andere incoherente geografische verklaringen van de verzoekende partij in de bestreden beslissing toegelicht zoals "*U verklaart eerst dat Tamirat, een aanpalend dorp, voorbij Ekhlasabad ligt wanneer men van Jalalabad komt. Dit werd tijdens het gehoor samen met u op een kaart getekend (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 6). Vlak nadien zegt u echter dat Tamirat eerst komt en dan pas Ekhlasabad. U wordt erop gewezen dat dit niet overeenkomt met wat u eerder zei waarop u enkel verklaart dat het wel hetzelfde is (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 7), wat niet klopt. U verklaart ook dat Walayati aan de linkerkant van de grote weg naar Kuz Kunar ligt als men van Jalalabad komt, en Ekhlasabad aan de rechterkant (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 6). Dit komt niet overeen met de kaarten waarover het CGVS beschikt, waarop Walayati en Ekhlasabad beiden aan de rechterkant van de weg liggen. U zegt dat u in twee minuten naar de bazaar van Walayati toe wandelt via een wandelweg langs het kanaal. Gevraagd of u dan de grote weg moet kruisen geeft u eerst het ontwijkende vage antwoord "het is op de grote weg" en dan dat uw dorp in Walayati ligt. U wordt er dan op gewezen dat u voordien zei dat uw dorp en Walayati niet aan dezelfde kant van de grote baan liggen. U antwoordt hierop weer vaag en ontwijkend: "vijf minuten wandelen naar Walayati". Er wordt dan nogmaals gevraagd of u dan over de grote weg moet gaan. Weeral geeft u een vaag en ontwijkend antwoord: "je komt aan de grote weg". Er wordt dan gezegd dat u dan toch die weg moet kruisen waarop u bevestigend antwoordt (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 16-17). U blijft dus vaag over de precieze ligging van Walayati en haar bazaar ten opzichte van uw dorp, en lijkt niet te willen antwoorden op de vraag of die nu wel of niet aan dezelfde kant van de weg ligt als uw dorp. Nochtans deed u uw boodschappen in de bazaar van Walayati (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 11) en gaat het hier werkelijk om uw onmiddellijke leefwereld. U zou hierover precieze en gedetailleerde verklaringen moeten kunnen afleggen."*
- Voorts legt de verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen over de aanwezigheid van gewapende groepen in haar regio af.

De Raad benadrukt hierbij dat aangezien verzoekende partij verklaart in het dorp Ekhlasabad in het district Behsud in de provincie Nangarhar te wonen, daar het grootste deel van haar leven te hebben doorgebracht en vandaaruit in het najaar van 2015 naar Europa te zijn gevlucht, van verzoekende partij redelijkerwijs een kennis kan worden verwacht die aannemelijk maakt dat zij in Ekhlasabad is opgegroeid en er het grootste deel van haar leven te hebben gewoond. Hierbij wordt niet verwacht dat de verzoekende partij over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van haar regio van herkomst een gedetailleerde kennis heeft, maar wel dat zij haar herinneringen aan de onmiddellijke omgeving van haar dorp nauwgezet kan toelichten. Zulke verwachting is redelijk wanneer er geen valabele redenen zijn die dit kunnen verhinderen, *quod in casu*, en wanneer de verzoekende partij zelf verklaart het grootste deel van haat leven in Ekhlasabad te hebben gewoond.

Na lezing van het administratief dossier, besluit de Raad dat voormelde vaststellingen, zoals uitgebreid weergegeven in de bestreden beslissing, correct, pertinent en terecht zijn, betrekking hebben op de kern van het relaas van de verzoekende partij en allemaal steun vinden in het administratief dossier. In navolging van de commissaris-generaal oordeelt de Raad dat de verzoekende partij incoherente en vage verklaringen afgelegd heeft over haar woonplaatsen in Afghanistan, dat haar kennis over haar dorp en de onmiddellijke omgeving lacunes vertoont, dat de verzoekende partij incoherente verklaringen aflegt over de geografie in de nabijheid van haar dorp en dat ze tegenstrijdige verklaringen aflegt over de aanwezigheid van gewapende troepen in haar regio. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan haar beweerde herkomst. De voorgelegde documenten, die zoals eerder vermeld *in casu* op zich niet doorslaggevend zijn omwille van hun relatieve bewijswaarde, worden aldus niet aangevuld en geruggesteund door voldoende consistente, precieze, volledige en aannemelijke verklaringen. Bijgevolg kan, op basis van deze verklaringen in samenhang met de voorgelegde documenten, verzoekers beweerde streek van herkomst en vluchtrelaas niet als geloofwaardig worden beschouwd.

In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat haar herkomst niet in vraag mag gesteld worden enkel en alleen omdat ze niet altijd in hetzelfde huis gewoond heeft. Met dit betoog gaat de verzoekende partij voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing. Het kernpunt is dat de verzoekende partij vage en incoherente verklaringen omtrent haar woonplaatsen in Afghanistan afgelegd heeft. Waar de verzoekende partij tijdens het eerste gehoor verklaarde oorspronkelijk in Ekhlasabad te hebben gewoond en dan in Walayati waar haar familie heden nog altijd woont, heeft de verzoekende partij tijdens het tweede gehoor verklaard dat ze altijd in hetzelfde huis gewoond heeft. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat: *"Tijdens het tweede gehoor wordt u gevraagd of u in Afghanistan altijd in hetzelfde huis hebt gewoond, waarop u bevestigend antwoordt. Nogmaals gevraagd of u nooit bent verhuisd antwoordt u ontkennend. Geconfronteerd met het feit dat u bij het vorige gehoor zei dat u eerst in Ekhlasabad woonde en dan in Walayati antwoordt u dat dat inderdaad zo is en dat die twee plaatsen niet zo ver van elkaar liggen. Aangezien u voordien echter expliciet bevestigde dat u altijd in hetzelfde huis woonde, houdt dit geen steek. Hiermee geconfronteerd zegt u nogmaals dat het om hetzelfde huis ging en dat Walayati en Ekhlasabad ooit hetzelfde dorp waren en dat u nooit van het ene naar het andere huis verhuisde (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 4). Nadien vertelt u echter plots dat uw huis in Ekhlasabad vier à vijf jaar geleden tijdens een overstroming vernield werd en dat jullie daarop tijdelijk naar Walayati verhuisden en nadien terug naar Ekhlasabad. U kan echter geen enkele tijdsindicatie geven van hoe lang u in Walayati woonde, noch van hoe lang u terug in Ekhlasabad woonde toen u Afghanistan verliet (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 6). Daarenboven vertelde u bij het eerste gehoor dat uw familie nu in Walayati woont, en voordien in Ekhlasabad (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 9). Uw verklaringen over uw precieze verblijfplaatsen in Afghanistan blijven dus incoherent en vaag. Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Behsud. Er kan namelijk minstens van u verwacht worden dat u eenduidige en gedetailleerde verklaringen aflegt over uw verschillende woonplaatsen in uw district van herkomst."* Voorts wordt in dit verband ook terecht gesteld dat: *"U kan ook bijzonder weinig vertellen over de overstroming waarbij u uw huis verloor. Er wordt u viermaal gevraagd om hierover te vertellen. U antwoordt hierop achtereenvolgens dat overstromingen vaak gebeuren, dat ze niet op vaste tijdstippen gebeuren, dat er een kanaal naast uw huis overstroomde en dat daar nu huizen werden gebouwd, en dat overstromingen gebeuren zonder te weten wanneer. U weet niet welke maand van welk jaar de overstroming gebeurde en verklaart dat er geen hulp werd geboden (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 7). Dat u over een zulk een ingrijpende gebeurtenis als de overstroming waarbij u uw huis verloor dermate vage en weinig doorleefde informatie geeft, tast uw geloofwaardigheid aan met betrekking tot het meemaken van deze gebeurtenis."* Deze motieven van de bestreden beslissing worden noch betwist noch weerlegd door de verzoekende partij.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat rekening werd gehouden met het feit dat de verzoekende partij op een aantal kennisvragen correct antwoordde. Evenwel stelt de bestreden beslissing terecht dat dit gegeven niet opweegt tegen de vaststelling dat de verzoekende partij op een heel aantal fundamentele vragen over haar onmiddellijke omgeving incoherente verklaringen aflegt. Zo blijkt uit het tweede gehoorverslag dat de verzoekende partij eerst verklaard heeft dat Tamirat, een aanpalend dorp, voorbij Ekhlasabad ligt wanneer men van Jalalabad komt (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 6). Vlak nadien verklaart de verzoekende partij dan weer dat Tamirat eerst komt en dan pas Ekhlasabad. (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 7). Voorts verklaart de verzoekende partij dat Walayati aan de linkerkant van de grote weg naar Kuz Kunar ligt als men van Jalalabad komt, en Ekhlasabad aan de rechterkant (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 6). Dit komt niet overeen met de kaarten opgenomen in het administratief dossier waarop Walayati en Ekhlasabad beiden aan de rechterkant van de weg liggen. De verzoekende partij geeft ook aan dat ze in twee minuten naar de bazaar van Walayati toe wandelt via een wandelweg langs het kanaal. Wanneer de protection officer vervolgens aan de verzoekende partij vraagt of ze een grote weg moet kruisen, antwoordt de verzoekende partij dat "*het is op de grote weg*" en dan dat haar dorp in Walayati ligt. Wanneer ze er dan op wordt gewezen dat ze voordien zei dat haar dorp en Walayati niet aan dezelfde kant van de grote baan ligt, antwoordt de verzoekende partij vaag en ontwijkend: "*vijf minuten wandelen naar Walayati*". Er wordt dan nogmaals gevraagd of de ze over de grote weg moet gaan. Weeral geeft de verzoekende partij een vaag en ontwijkend antwoord: *"je komt aan de grote weg".* Er wordt dan gezegd dat ze dan toch die weg moet kruisen waarop de verzoekende partij bevestigend antwoordt (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 16-17). Bijgevolg blijft de verzoekende partij vaag over de precieze ligging van Walayati en haar bazaar ten opzichte van haar dorp, en lijkt niet te willen antwoorden op de vraag of die nu wel of niet aan dezelfde kant van de weg ligt als haar dorp. Nochtans deed verzoekende partij haar boodschappen in de bazaar van Walayati (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 11) en zou ze er ook gewoond hebben. Gelet op het gegeven dat dit betrekking heeft op de directe leefomgeving van de verzoekende partij kan verwacht worden dat ze hierover vlotte, precieze en gedetailleerde verklaringen moet kunnen afleggen. *In casu* is dit niet geval.

Voorts blijft ze het antwoord schuldig bij een aantal vragen. Zo wordt terecht gesteld dat: "*Uw kennis over uw dorp en de onmiddellijke omgeving wekt verdere twijfels. U verklaart dat er veel dorpsoudsten zijn in uw dorp, maar kan geen namen van deze mensen geven (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 9). Gevraagd naar schrijnen in uw omgeving, noemt u er drie in Beland Ghar, Walayati en Ekhlasabad. U kent echter alleen de naam van de schrijn in Ekhlasabad. Het feit dat u de naam van de schrijn in Walayati niet kent is erg opvallend, aangezien u daar gewoond zou hebben. Ook in Beland Ghar verklaart u reeds te zijn geweest, en is het dus ook vreemd dat u de naam van de schrijn daar niet kent (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 8). U kent wel de Mia Ali Saheb Baba schrijn, weet dat daar patiënten met mentale problemen worden opgesloten, en weet dat deze richting Torkham ligt. U verklaart echter dat deze schrijn niet in het district Behsud ligt (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 9), terwijl deze zich in het dorp Samarkhel bevindt, dat wel degelijk in Behsud ligt."*

In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld dat de verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de aanwezigheid van gewapende groepen in haar regio. Zo wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat: *"tijdens het eerste gehoor verklaart u dat Islamitische Staat (IS) niet in uw district aanwezig is, maar wel in andere districten in Nangarhar (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 21). Uw district staat onder controle van de taliban (gehoorverslag 18 mei 2017, p. 10). Bij het tweede gehoor verklaart u echter plots dat IS overal aanwezig was in Behsud en dat er gevochten werd en mensen gedood (gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 15). Dit is compleet tegenstrijdig met wat u voordien vertelde over IS. Bovendien kan u geen details geven over de activiteiten van IS in Behsud of Nangarhar. U verklaart enkel dat ze een zekere Commandant Mustafa probeerden te doden met een bermbom en dat de relatie van IS met de taliban niet goed is. U verklaart geen andere voorbeelden te kennen van zaken die IS deed in Behsud of Nangarhar. Wanneer er aangedrongen wordt haalt u een incident met een vermoorde baby aan, maar u weet niet waar dit gebeurde. U kent geen leiders van IS in Nangarhar. Er wordt u dan nogmaals gevraagd om een voorbeeld te geven van iets dat IS deed in Behsud, maar u kan geen antwoord geven op deze vraag. U wordt dan gevraagd of de komst van IS bepaalde gevolgen had voor het leven in het district maar u komt niet verder dan "moeilijk om naar buiten te komen omdat als je ze tegenkomt wordt je gedood"(gehoorverslag 29 augustus 2017, p. 15-16). De aanwezigheid van gewapende groepen in de onmiddellijke omgeving van uw dorp en in uw district en provincie betreft informatie waarover u eensluidende en gedetailleerde verklaringen zou moeten kunnen afleggen, aangezien deze aanwezigheid van essentieel belang is met betrekking tot de lokale veiligheid. Het feit dat u vooreerst tegenstrijdig bent over het feit of IS al dan niet in uw regio aanwezig was, en verder ook erg weinig informatie bezit over de aanwezigheid en de activiteiten van IS in Nangarhar, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst*." Deze motieven van de bestreden beslissing worden niet weerlegd of betwist.

Gelet op het gegeven dat de verzoekende partij bepaalde algemene kennisvragen correct kan beantwoorden, maar vage en incoherente verklaringen aflegt omtrent haar onmiddellijke leefomgeving komt haar kennis ingestudeerd over en doet bijgevolg geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Ekhlasabad in het district Behsud in de provincie Nangarhar, Afghanistan om de redenen die in de bestreden beslissing op omstandige en gedetailleerde wijze worden uiteengezet. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit Ekhlasabad, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan haar vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met haar verblijfplaats zijn verbonden.

Vervolgens gaat de verzoekende partij in op de motieven van de bestreden beslissing die betrekking hebben op haar vluchtrelaas zelf. In dit verband dient erop gewezen te worden dat de verzoekende partij, gelet op het geheel van wat voorafgaat, niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Ekhlasabad in het district Behsud in de provincie Nangarhar, Afghanistan kan dienvolgens evenmin geloof worden gehecht aan de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan. Bijgevolg kan in hoofde van de verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin worden aangenomen. Waar de verwerende partij ingaat op de vervolgingsfeiten op zich en ze ongeloofwaardig acht, wijst de Raad erop dat het om overtollige motieven gaat.

Gelet op het voorgaande, slaagt de verzoekende partij er niet in de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, en betrekking hebben op de kern van haar relaas, te weerleggen. De motieven van de bestreden beslissing die betrekking hebben op de herkomst van de verzoekende partij blijven onverminderd overeind en wordt door de Raad tot het zijne gemaakt en overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.4.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

De verzoekende partij maakt echter haar voorgehouden herkomst uit het dorp Ekhlasabad in het district Behsud in de provincie Nangarhar niet waar noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.6. Betreffende de verwijzing naar artikel 3 van het EVRM, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij, naast de hoger ongeloofwaardig bevonden vervolgingsfeiten, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.7. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijfentwintig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	M. RYCKASEYS